No. 2734 Zaterdag 11 April 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

PASEN.

De verrijzenis van Christus was een plotseling, onverwacht gebeuren, waarvan de nacht alleen getuige was: „O waarlijk gezegende nacht, die alléén verdiend heeft te kennen de tijd en het uur, waarop Christus verrees uit het graf." Zo zingt de Kerk in het „Exsultet" bij de wijding der Paaskaars. Het minst van al waren de leerlingen van den Meester op dit feit bedacht, minder nog dan zijn vijanden, die zich te goeder uur zijn woord herinnerden: „na drie dagen zal ik verrijzen." Zij zorgden, dat wachten geplaatst werden bij het graf, om bedrog te voorkomen, waarop zij meenden, dat de leerlingen zonnen. Zij zagen in de geest de leerlingen sluipen tot bij het graf, het lichaam heimelijk wegvoeren, om in de morgen het volk te boodschappen: „Hij is opgestaan uit de doden!" Welk een ramp zou dat zijn voor hen, die met Christus meenden gedood te hebben heel zijn invloed op het volk. Terecht zeiden ze: „Het tweede ware erger dan het eerste!"

Deze vijanden van Christus hebben navolgers gevonden in alle eeuwen, in de onze niet het minst. Bij allen ontmoeten we hetzelfde juiste inzicht: in de strijd om de Kerk van Christus is de verrijzenis van haar Stichter het feit, waarmede zij staat of valt.

Wat kenden de vijanden van Christus weinig de mentaliteit der Apostelen na Christus' dood en vóór zijn Verrijzenis. Allerminst leende hunne doodsbenauwdheid zich tot het arglistige beramen van middelen, om met een verrezen Christus bedrieglijk vertoon te maken.

Hetgeen hun vleselijke ogen hadden aanschouwd bleef voor de ogen van hun geest nog verborgen; wat hun lippen hadden beleden met de stem van den Geest, naar Christus' eigen getuigenis, was thans als vervaagd in hun brein en zonder Christus miste thans hun hart de moed der eens in zijn bijzijn uitgesproken overtuiging. In een doop van licht en vuur zou daarin eerst volledige verandering komen. De Pinksterdag was nu nog verre en niets dat hem aankondigde nabij.

Eensklaps bereikte hun de boodschap der opstanding. Zó onverwacht, dat zij hun oren niet vertrouwden op de zoete vrouwestem, die in het „Victimae Paschali" de vraag: „Zeg ons Maria, wat gij ginds gezien hebt!" aldus beantwoordt: „Het graf van Christus, die leeft; de glorie ook aanschouwde ik van Hem, die verrees. Ik zag de Engelen, die getuigenis aflegden; eveneens de zweetdoek en de lijkwindselen. Christus mijn hoop is verrezen. Hij gaat u voor naar Galilea."

Menige verschijning was nodig, om de Apostelen en leerlingen in koor met de vrouwen te doen getuigen: „Wij weten, dat Christus waarlijk van de doden is opgestaan; daarom overwinnend Vorst ontferm u onzer. Amen Alleluja."

Dat is de getuigenis der ganse Kerk, aan het feit van Jesus' verrijzenis gegeven: het feit der historie en der openbaring tevens. „Wij weten", zegt de Kerk; dezelfde die ons bidden leert: „Ik geloof... en in Jesus Christus... die is... de derde dag verrezen van de doden."

Christus' verrijzenis kwam plotseling en onverwacht, doch zij was een feit zo klaar en geweldig, dat in haar naam weldra de verovering der wereld-in-nacht voor het Licht beginnen kon.

Zó springt plotseling uit de steen de vonk te voorschijn in de Paasnacht, die het nieuwe vuur ontsteekt, dat ter wijding wordt gereed gemaakt. Weldra brandt het op de Paaskaars, ontsteekt de lampen en zet geheel de kerk in het licht van Christus' verrijzenis-geheim.

Dat beduidt de volle klaarheid van het glorieuze allesbeslissende feit, voor de ganse Kerk opgegaan. En tegen de achtergrond van dat licht verheffen zich onze stemmen met die des hemels: „Exsultet": „Nu juiche der Engelen schare in de hemel! Ook de aarde verblijde zich door zulk een glans bestraald... En onze Moeder de H. Kerk verheuge zich, versierd als zij is door de stralen van zó groot een licht; en dit heiligdom zelf, het davere door de grote stem des volks."

De Raad over de Begroting 1937.

We lezen o.a. in het Voorlopig Verslag onder de Algemene beschouwingen:

Meerdere leden zouden gaarne de gronden vernemen, waarom het Bestuur de raming van het invoerrecht zo hoog, hoger zelfs dan de opbrengst in 1935 heeft kunnen stellen, omdat zij daarvoor geen redenen zien. Zij waren integendeel van mening, dat het met het oog op het hoge peil van de invoer der laatste jaren, eerder een teruggang dan een stijging te verwachten is. Verlaging van deze raming zou dan gecompenseerd kunnen worden door verhoging van enkele andere ramingen — zo b.v. die van de inkomsten der posterijen, omtrent welke men gaarne zou willen vernemen, waarom deze zoveel lager dan de gemiddelde opbrengst over 1933—1935 en nog meer onder de opbrengst van 1935 gehouden is — en desnoods door verdeling van de schuld van 1896/1897 over twee jaar.

Enkele leden opperden het denkbeeld om een differentiatie in de invoerrechten in te voeren ten bate van het Moederland, wat vooral in verband met de tegenwoordige valuta zeer zeker zal strekken tot bevordering van de import daar vandaan. Daartegenover zouden echter weer voordelen voor Curaçao van het Moederland bedongen moeten worden, waarbij in de eerste plaats aan het zout, dat Bonaire en St. Martin opleveren, gedacht werd.

Als het eenmaal vaststaat, dat er nog een schuld aan het Moederland bestaat van de jaren 1896 en 1897, dient deze — aldus de afdelingen — natuurlijk betaald te worden. Zij verzochten echter nogmaals — en hier refereerde men zich aan het ter zake in het Eindverslag op de suppletoire begroting 1936 gedane verzoek om inlichtingen, waarop de gemachtigde van het Bestuur wel bij de openbare behandeling geantwoord heeft, doch wiens antwoord men nog niet in druk heeft ontvangen — op de hoogte gesteld te worden van de toedracht dezer zaak — hoe de zaak precies bij wettelijke regelingen en bij welke, geregeld is — en konden niet verhelen, dat zij het een vreemde methode vinden om een ander geslacht dan dat van toen die schuld nu te laten betalen.

De afdelingen merkten op, dat zij, voor zover haar bekend, nimmer gevraagd hebben om een verdeling der uitgaven over de eilanden, als waarover in de Memorie van Toelichting de rede is. Zij wensten te doen uitkomen, dat verdeling naar de behoefte basis moet zijn van het financiëel beleid. Zo zou het zich b.v. best wel eens kunnen voordoen, dat aan Aruba twee maal zoveel moet besteed worden als aan Curaçao. Het Gebiedsdeel Curaçao is, aldus de afdelingen, één geheel, dat niet verdeeld moet worden in verschillende economische gemeenschappen. Een ander standpunt dan behartiging van 's Lands belang, d.i. van het Gebiedsdeel Curaçao als één geheel, **kan nimmer door de Koloniale Raad ingenomen worden.**

De leden zouden het zeer op prijs stellen ieder een exemplaar van de stukken van de Staten -Generaal, die betrekking hebben op Curaçao, te mogen ontvangen.

De afdelingen gaven in overweging om het gebruik van de richtingaanwijzer van motorrijtuigen op meer dan drie wielen te regelen als van de hoorn enz.: n.l. te bepalen, dat die aanwijzer slechts gebruikt moet worden, als het nodig is.

De wenselijkheid werd betoogd de straten, bedoeld in art. 152a Alg. Politiekeur, aan te duiden door het plaatsen van bordjes aan het begin.

Met lof werd gesproken over de radiodienst, doch opgemerkt, dat de telefoon achteruit gegaan is. Algemeen werd vervanging van de tegenwoordige installatie door een automatische in overweging gegeven, hetzij door ombouw, hetzij door uitgifte van een concessie. Voor beide moet, naar verluidt, een liefhebber met een niet onvoordelige aanbiedingen bestaan.

Men zou gaarne ingelicht worden hoe het staat met de zender van de Curaçaose Radiovereniging. Uit welke post is of wordt deze bekostigd, vroeg men?

Enkele leden vroegen of het niet mogelijk zou zijn het telegrammentarief van de Landsradio- en telefoondienst te verlagen. Het tarief voor telegrammen naar Holland b.v. vinden deze leden zeer hoog.

Gevraagd werd hoe het staat met het misbruik van „lekken" door abonné's van de Landswatervoorzieningsdienst en met de diverse proeven, die op Aruba genomen zijn om tot voorkoming daarvan te komen.

Met klem werd het volksbelang, dat in het verkrijgen van goedkoop water gelegen is, naar voren gebracht en vertrouwd, dat door invoer van nieuwe meters, waarbij het lekken uitgesloten wordt, het mogelijk zal worden het tegenwoordige tarief belangrijk te verlagen. Als een ander punt, dat in dit verband de aandacht van het Bestuur verdient, werd genoemd het inrichten van verschillende waterdistributieplaatsen in de stad, waar de bevolking water goedkoper dan tegen het gewone tarief kan krijgen.

Onder de artikelen lezen we o.a.:

Men vroeg, waarom het bedrag der subsidie voor de bouw en inrichting van 2 klaslokalen te Oranjestad op Aruba hoger gesteld is dan voor de bouw (*f* 3000.— per lokaal) op Curaçao.

Gaarne zou men willen vernemen of door de bemoeiingen van den landbouwkundige reeds goede resultaten bereikt zijn op de Bovenwindse eilanden.

Ten aanzien van de subsidiëring van de Koninklijke Nederlandsche Luchtvaart Mij werd aangenomen, dat het Bestuur bedoelt deze van dezelfde voorwaarde afhankelijk te stellen als die voor 1936 uitgetrokken.

Opgemerkt werd, dat 2 der klerken ter Griffie op Curaçao doorlopend optreden als griffier van het kantongerecht, wat veel van hen vordert, weshalve men voorstelde hun een persoonlijke toelage van *f* 300.— per jaar te geven. Hetzelfde voorstel werd gedaan ten aanzien van den klerk ter Griffie op Curaçao, die als zodanig ook de functie van tolk moet vervullen. Deze laatste werkzaamheden toch eisen van hem bijzondere capaciteiten.

In aansluiting aan het ter zake in de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement op de Inrichting en Samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao opgemerkte, werd wederom naar voren gebracht, dat het wil voorkomen, dat er geen aanleiding bestaat, om ten aanzien der reizen van den rechter naar de Bovenwindse eilanden af te wijken van de regel van het reis- en teerkostenbesluit in die zin, dat hij minder dan *f* 9.— per dag voor teerkosten geniet.

Het viel op, dat de uitgaven wegens bezoldigingen, verlofbezoldingen en toelagen van het politiepersoneel wederom hoger zijn dan die toegestaan voor 1936 en men zag steeds met stijgende angst de vermeerdering dezer uitgaven aan. Gaarne zou men een vergelijkende staat ontvangen, waaruit blijkt van de motieven der voorgestelde verhoging van de post.

In overweging werd gegeven nieuwe krachten te doen opleiden. Men zou zo ieder jaar een paar Curaçaose jongelieden in opleiding gebracht willen zien.

Men bracht naar voren, dat er verleden jaar wederom een brand is geweest, welke niet geblust is kunnen worden, en dat, indien het noodzakelijk is het materiaal te verbeteren, men bereid is, de daarvoor nodige gelden te voteren. Doch de branden moeten geblust **kunnen** worden, dat zou men in ieder geval voorop willen stellen.

De afdelingen zouden gaarne ingelicht

EEN ZELDZAME VANGST: Een pelikaan die zich door het aas liet verlokken en aan de haak geslagen werd.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

39)

— „Wens, zeide hij, „uw schrander doorzicht slaat me met verbazing... Werkelijk, het verbluft mij... Ik zou gaarne te weten komen, hoe gij er toe gekomen zijt dit alles te achterhalen en voornamelijk de kwestie te splitsen?"

— „Dat," antwoordde Vorobeïtchik, „was juist de grote moeilijkheid: de zaak splitsen. Eens dat gedaan, kwam de rest vanzelf... Vanaf het ogenblik dat ik wist dat er twee moordenaars waren, was het me gemakkelijk de juiste rol, die ieder gespeeld had, te bepalen..."

— „Maar, hoe wist ge dat er twee waren? Ge hebt dus nieuwe elementen ontdekt?"

— „De drie phasen!... Herinner u, Mijnheer de rechter, wat ik u zeide, drie of vier dagen geleden... Eerste phase: vergiftiging van den kleinen Jacques. Tweede phase: het lijk wordt opgehangen. Derde phase: moord of dood bij ongeval van Mme. Rouvet... Toen ik wist dat deze laatste aan een hartkwaal leed en de reden kende, waarom het kinderlijkje was opgehangen, werd het me duidelijk dat we met twee schuldigen te doen hadden... Waarom zou — als men 't tegenovergestelde veronderstelt — de moordenaar dan den kleinen Jacques vergiftigd hebben, alvorens hem te worgen met een strop?"

Vorobeïtchik wendde zich tot den griffier:

— „De rest kwam ik te weten, dank zij de onvoorziene medewerking van Mr. Hicklet... Hij alleen kwam er toe mij de inlichtingen te verschaffen, die ik verlangde... Toen ik de kamer van Mme Rouvet doorsnuffelde, zocht ik te vergeefs naar de aanduidingen, die me tot het oplossen van het raadsel zouden geholpen hebben... Het spoor was ontdekt... Ik ontwaarde slechts een duidelijke vlek bloed op de parketvloer dicht naast het venster... Ik ondervroeg Mr. Hicklet en hij deelde mij mede dat hij, toen hij, op de dag der misdaad, de kamer binnenging en dat hij een plas water had gezien tussen het tapijt en de plint... vervolgens verzekerde hij mij dat het, de 14de, vóór 6 uur 30, niet was beginnen te regenen... Wat moest men daaruit besluiten?... Dat 't venster, zonder twijfel, op dit uurt open was geweest en gedurende een bepaalde tijd open was blijven staan, daar de regen door wind in de kamer gedreven, een kleine plas water op de parketvloer gevormd had... Ik ondervroeg Clémence daarover... Ze verklaarde aan niets te hebben geraakt en bevestigde daarentegen, dat ze, om 7 uur het venster gesloten had gevonden met de gordijnen omhoog... Later bemerkte ik dat men de parketvloer geboend en de verdachte plas had doen verdwijnen...

Ik moest dus wel daar belang aan hechten en na een klein onderzoek, kon ik uit dat bijkomend geval, afleiden wat zich noodzakelijk aan mij opdrong... Enkele uren geleden kwam Hubert Leparme me de zekerheid schenken van wat ik dacht..."

De rechter sloeg met de hand op zijn voorhoofd en verraadde een onrust, die tot het uiterste scheen gedreven te zijn:

— „Feldhun!... Waar is die?..."

Wens maakte een negatief gebaar:

— „Daar weet ik niets van..."

— „Weet gij daar niets van?"

— „Ontsteld stak M. Bure zijn armen de lucht in, maar de detectief stelde hem gerust.

— „Ik heb hem Hamon achterna gestuurd..."

— „Maar, waarom hem niet aangehouden?!"

— „Ik heb het u reeds gezegd: we hebben geen bewijzen..."

De rechter meende opnieuw los te barsten, maar Wens verleende er hem de tijd niet toe:

— „Niettemin, we zullen hem wel te pakken kunnen krijgen, ik heb daar wel hoop op... Zodra Hamon ons nieuws zal meegedeeld hebben, zullen wij hem zeggen dat hij thans moet handelen..."

— „In Hamon stel ik al mijn vertrouwen..."

De rechter was te moe, om over dergelijk antwoord verwonderd te staan. Hij was vergeten dat de inspecteur één van de mannen was, die het lijk van den kleinen Jacques had losgemaakt.

Enkele ogenblikken later verlieten de drie mannen de villa.

De rechter wierp een blik op Wens, die hem voorging en hield stil.

Hij wachtte tot de griffier bij hem kwam en legde dan de hand op zijn arm.

— „Hicklet," sprak hij, antwoord in alle vrijheid op mijn vraag... Schijnt het u niet dat onze vriend, met al zijn weten, ons de schuldige had kunnen overleveren en éér spreken dan hij het gedaan heeft?..."

Maar M. Hiclet — dit nu eenmaal niet gewoon — toonde zich beslist te zwijgen en de indruk gevend dat hij aan een plotselinge doofheid onderhevig was, stapte hij zonder antwoorden het rijtuig in.

Uren waren verlopen en nog marcheerden de twee mannen langs het strand; de eerste keek niet eens naar degene, die hem volgde.

De inspecteur Hamon dacht altijd maar door. Hij drukte met de tanden op zijn uitgedoofde pijp en van tijd tot tijd bleef hij staan, snoof eens, stampte met zijn voet tegen de grond en sloeg met zijn handen om zijn verstijfde leden een beetje te verwarmen.

Toen, bij het verschijnen van de dageraad de hemel opklaarde, liepen de twee mannen opnieuw langs het strand van Zoute.

Charles was tot Heyst gegaan, daarna was hij teruggekeerd en de inspecteur had zich ter aarde moeten leggen, wilde hij onopgemerkt blijven, terwijl Feldhun hem voorbijging.

Maar de man, dien hij moest achtervolgen, had nog niet eens het hoofd gewend naar zijn kant en Hamon vroeg zich af of Feldhun niets wist van de bewaking, waarvan hijzelf het voorwerp was...

De lichten der lanaarns op de dijk verbleekten meer en meer bij het opkomende daglicht en het profiel der daken tekende zich reeds op de lucht af.

Harmon liet een zucht, beet op de steel van zijn pijp, blikte snel vóór zich uit en sprong op...

De man, dien hij achtervolgde, stond op het punt zich in zee te storten.

Hij wreef zich de ogen, opende ze weer en smoorde een vloek.

Hij zette het op een lopen, maar zijn grote schoenen zonken in het zand.

Hamon bereikte de plaats, vanwaar hij in 't water gesprongen was. Hij bracht zijn handen aan de mond en riep:

— „Hallo, daar!..."

— „De man roerde niet en Hamon aarzelde niet langer. Op zijn beurt sprong hij het water in.

Het water was ijskoud, hij liep voort en voelde het kille vocht langs zijn benen omhoog stijgen. Hij bleef niet staan, vóór het tot over zijn knieën reikte.

De inspecteur schreeuwde uit al zijn krachten. Zijn hoed viel in 't water. Hij sloeg er evenwel geen acht op, doch instinctmatig ging hij nog twee of drie meters vooruit:

— „Kom toch! Kom terug!"

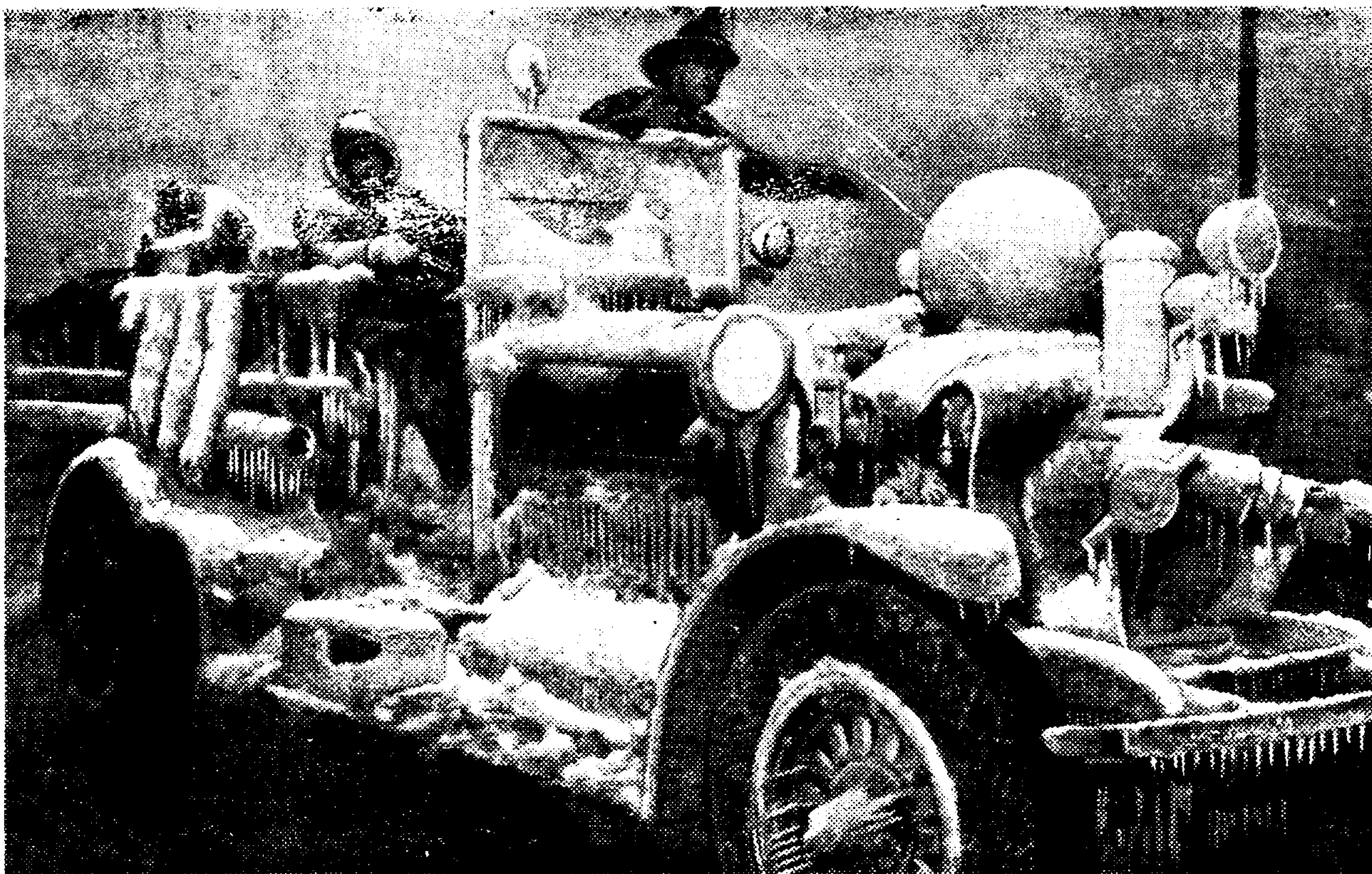
Hamon wreef met de hand over zijn voorhoofd, wierp een verwarde blik rond zich en hij had spijt over zijn dwaasheid: zo maar in het ijskoude water te springen; het water reikte hem tot aan de gordel.

Hij ging terug enkele stappen achteruit en herademde weer.

Het zwarte punt, dat hij altijd had toegeroepen: „Kom, o kom toch!" was verdwenen achter de rug van een golf.

EINDE.

Er is maar weinig nodig om het leven ondragelijk te maken. Een kiezelsteentje in de schoen, een haar in de soep, de spotlacht van een vrouw...

WINTERMISERE BIJ DE BRANDWEER: De strenge vorst verhinderde de brandweer in Chicago bij haar werk.

worden omtrent de vraag, waarom de gouvernements-accountant een hogere bezoldiging moet hebben dan de inspecteur der belastingen, aangezien hij toch met deze op één lijn staat.

Men betoogde er de wenselijkheid van dat er op de Inspectie der belastingen een hoofdcommies geplaatst wordt, in stede van een der beide commiezen, desnoods door aanstelling van een hoofdcommies meer in het korps. Deze werd nodig geacht om den inspecteur te vervangen, ook als hij t.z.t. uit dienst mocht gaan. En waar het belastingvak een aparte is, in verband waarmede het practisch is, dat de ambtenaren ter inspectie daar blijven en promoveren, zou door plaatsing van een hoofdcommies aldaar een gunstige promotiekans geopend worden. De sprekers, die dit onderwerp in de afdelingen naar voren brachten, meenden dan ook dat sinds 1908 tot voor kort op de inspectie een hoofdcommies werkzaam is geweest.

De afdelingen konden zich verenigen met de uitzending van een surnumerair en een kommies-verificateur uit Holland, doch vertrouwen, dat dezen als zij 4 jaar hier geweest zijn, teruggegaan.

Van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt om nogmaals de regel, dat de Curaçaose ambtenaren de voorrang moeten hebben in het korps, te propageren.

Opgemerkt werd, dat de kosten van transit-rechten en vervoer van brievenmalen ƒ 10.000.— hoger geraamd zijn de betrekkelijke uitgave in 1935. De inkomsten van de posterij echter zijn in de toelichting van de raming der middelen en inkomsten ƒ 60.000.— lager geraamd dan de opbrengst in 1935. Men zou gaarne over deze schijnbare tegenspraak ingelicht worden.

De afdelingen waren vol lof over de vlotte en fraaie reparatie van de Koningin Emmabrug, en over de goede voorziening in de overvaart over de haven door de havendienstmotorboten gedurende die tijd.

Ten aanzien van de voor Curaçao voorgestelde bedragen van de Kamer van Koophandel werd door de meeste leden eenzelfde standpunt ingenomen als tegenover de overeenkomstige voorstellen in de suppletoire begroting.

Wederom werd de wenselijkheid van de intrekking van het betrekkelijke Koninklijk besluit betoogd en gevraagd of deze post, ƒ 10.000 voor uitzendingspremiën van in Nederland gedetacheerde ambtenaren niet zou kunnen worden afgevoerd.

Men vroeg of de post van vervoer van personen en goederen tussen de eilanden onderling niet zou kunnen worden verlaagd.

Men drong er op aan de meubilering van de landsgebouwen zo eenvoudig mogelijk te houden.

Men betoogde de wenselijkheid van vermeerdering der verlichting op verschillende plaatsen op Curaçao. In 1935 werd minder uitgegeven dan toegestaan, met het oog waarop men in overweging gaf om die marge, welke vermoedelijk ook in 1936 zou ontstaan, te bezigen voor evenbedoelde verlichting.

Men vroeg, of het niet aan te bevelen zou zijn de met zoveel succes in Nederland aangewende natrium-lampen ook hier te bezigen. Het licht moet beter zijn en het stroomverbruik minder dan bij andere lampen.

Naar vernomen, werden in de laatste tijd verschillende gebouwen door het Gouvernement aangekocht. De afdelingen zouden gaarne een lijst daarvan ontvangen met een specificatie der kosten, het doel en met vermelding der posten, waarop verantwoord.

Meerdere leden achtten een bouwsom van een huis van ƒ 15.300 voor den directeur-geneesheer van het krankzinnigengesticht in de tegenwoordige tijd wel wat hoog en zij vroegen of dit bedrag niet wat verlaagd zou kunnen worden. Zij vroegen, welke de huurprijs van dit huis zal zijn.

In dit verband verzochten zij te mogen vernemen op welke basis in het algemeen de gouvernementseigendommen verhuurd worden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De verandering in het Italiaanse opperbevel in Abessynië enkele maanden geleden, is waarlijk een succes geweest. De maanden dat de Bono het bevel voerde over de Italiaanse troepen zijn voor Italië verloren maanden geweest. Zijn opvolger Badoglio heeft in hetzelfde aantal maanden Abessynië totaal verslagen. Dit blijkt wel het meest uit het feit, dat de Negus dezer dagen het voorstel gedaan heeft om zonder de Volkenbond direct met Italië over de vrede te onderhandelen.

Intussen heeft ook de Volkenbond met beide landen over vredesonderhandelingen gesproken.

Maar welk een houding Italië daartegenover aanneemt, moge blijken uit een rede van Mussolini, waarin hij de Volkenbond antwoordde, met de totale verwoesting van het Ethiopische leger te vragen. Hij deelde aan het fascistische kabinet mede, dat de Ethiopiërs verpletterd zullen worden om de Italiaanse koloniën in Afrika te verdedigen. De Italiaanse dictator zei, dat zijn troepen in Ethiopië dieper in het hart van het Afrikaanse koninkrijk zitten, dan de Volkenbond ver is met zijn pogingen om een einde te maken aan de oorlog.

Een meer vernietigend en verdiend vonnis ook had de Volkenbond niet kunnen treffen.

Dat de Volkenbond zo niet langer bestaan kan, daarvan schijnt de grote promotor van de Bond, Frankrijk overtuigd te zijn.

In een uitgebreid memorandum in zake de verbreking van het Locarnopact door Duitsland heeft Frankrijk voorstellen gedaan tot versterking van de bond door een Volkenbondsleger en internationale politie te vragen. En bovendien een voorstel gedaan, dat in de toekomst de bondsvoorstellen niet meer met algemene stemmen maar met 2/3 van de stemmen kunnen worden aangenomen.

Wat het optreden der Locarnomachten betreft, hierin is in de laatste weken zeker een sterkere houding te bespeuren: vooral in Engeland.

Al schijnt dan ook het bericht niet waar te zijn, dat er een Kabinetswisseling komen zou, zeker is, dat de houding van het huidige kabinet een verandering heeft ondergaan.

Wel dreigen de onderhandelingen der Locarnomachten zich in eindeloze besprekingen te zullen verliezen, maar we weten, dat dit tot doel heeft tijd te winnen, omdat Frankrijk eerst zijn verkiezingen moet afwachten, alvorens besluiten zullen worden genomen.

Of Duitsland ook zal wachten met de versterking der Rijnzone, waartegen vooral Frankrijk zo te keer gaat, zullen we moeten afwachten.

In Spanje heeft in de afgelopen dagen President Zamora de storm geoogst van de wind, die hij gezaaid heeft.

De linkse Cortes heeft dezen linksen president de voet gelicht, door de verklaring, dat hij tegen de grondwet heeft gehandeld met het ontbinden van de vroegere Cortes.

Tijdelijk was nu het presidentschap opgedragen aan de voorzitter der Cortes Martinez Barrio, die, alhoewel we er nog geen bevestiging van hebben, vermoedelijk ook wel door de Cortes als president gekozen is.

Barrio was de leider van de republikeinse Unie.

Azana, de minister-president had naar aanleiding van de presidentscrisis ook zijn ontslag ingediend, maar dit voorlopig door den nieuwen president niet aanvaard.

Het zal echter in de eerste tijd in Spanje nog wel niet rustig zijn.

BUITENLAND.

HOE DR. ECKENER PILOOT WERD.

We hebben enkele weken geleden in de telegrammen gelezen, dat Dr. Eckener, de bekende Duitse luchtschepenbouwer in ongenade gevallen is bij de Hitler-regering, omdat hij het met het Nazi-systeem niet schijnt te kunnen vinden. Ook bij de Zeppelinfabrieken zou deze man ontslagen zijn. We horen er verder niets meer van.

Maar juist, dat we in de radio, waar het nog altijd schettert over het welslagen van de jongste tochten van de Zeppelins, niets meer van Dr. Eckener horen, is voor ons een bewijs, dat het bericht wel enige grond van waarheid had.

Het is thans daarom wel eens interessant te horen, hoe Dr. Eckener bij de Zeppelinfabrieken kwam.

De 2de Juli 1900 zou graaf Zeppelin voor het eerst gelegenheid krijgen te tonen dat zij, die hem voor „verrückter Ulan" scholden, ongelijk hadden. Een reusachtige mensenmenigte was aan de oevers van de Bodensee verzameld toen de eerste Zeppelin, een schip van 125 meter lengte, gedreven door twee motoren en bemand met vijf personen de lucht in ging. Lang bleef dit luchtschip niet in het element waarvoor het bestemd was. Na een kwartier bleek dat er niet mee te manoeuvreren was en moest het weer neerstrijken. De 17de en de 22ste October van dat jaar deed graaf Zeppelin een tweede en een derde poging om de wereld ervan te overtuigen dat zijn uitvinding den mens meester van de lucht zou maken, maar weer verloor hij de strijd. De tweede Zeppelin, die in Januari 1906 de lucht inging, werd door een storm vernield. Het is dan ook niet te verwonderen dat de correspondenties van den verslaggever van de „Frankfurter Zeitung" te Friedrichshafen over deze mislukte experimenten alles behalve opwekkend luidden. De correspondent scheef over geldwegsmijterij en over waanidiëen die nooit verwerkelijkt zouden kunnen worden. Hij zette uiteen waarom met dit model luchtschip nooit iets te bereiken zou zijn. Het was maar beter ermee op te houden.

Daar de „Frankfurter Zeitung" toen reeds druk gelezen werd in fanancïële kringen had graaf Zeppelin er belang bij om in dit blad een betere critiek te verkrijgen. Hij wilde proberen geld los te krijgen voor de bouw van een nieuwe Zeppelin, want de stijfkop dacht er niet over op te geven. Hij reisde dus naar Friedrichshafen om kennis te maken met den correspondent, dien hij werkend in zijn tuintje aantrof. Het volgende gesprek moet zich tussen deze beide beiden ontsponnen hebben:

„Ik ben graaf Zeppelin."

„Dat weet ik. Ik ben Eckener."

„Dat weet ik. Schrijft u die artikelen tegen mijn uitvinding in de krant?"

„Ja, omdat het mijn overtuiging is dat er toch niets van terecht komt."

„Heeft u wel eens in een Zeppelin gevlogen?" — „Neen".

„Komt u dan eens bij mij op de werf."

„Afgesproken."

In October 1906 was de derde Zeppelin voltooid en toen dr. Eckener op een proefvlucht meeging was hij totaal bekeerd. Meer nog, hij was een enthousiast geworden en hoewel hij zijn artikelen in de kranten geheel zakelijk hield, sprak er toch heel een veel welwillender toon uit dan vroeger. De vierde Zeppelin die in 1908 een tocht langs het Rijndal maakte, veroverde Duitsland en betekende de victorie van den uitvinder.

Het was in die tijd dat dr. Eckener solliciteerde naar een plaats aan de Zeppelinfabrieken. Hij schreef graaf Zeppelin een brief, maar kreeg nul op het request. Teleurgesteld drong hij in een tweede brief nog eens aan: „Haben Excellenz denn gar keine Verwendung für mich?" Merkwaardig genoeg bood even later een van de Zeppelin-medewerkers, de latere directeur-generaal van de Zeppelinfabrieken, Colsman, die onkundig was van deze briefwisseling, Eckener aan om persreferent te worden van de Zeppelinfabrieken, wat dr. Eckener gaarne aannam. Zo deed dr. Hugo Eckener begin 1909 als persreferent zijn intrede in het Zeppelin-bedrijf. Ongeveer een jaar later deed de Zeppelin „Deutschland" een proefvlucht boven het Teutoburger woud. Een aantal journalisten was aan boord en natuurlijk ook de persreferent der Zeppelinfabrieken Eckener. De tocht liep slecht af. De „Deutschland" weigerde op een gegeven ogenblik naar het stuur te luisteren en stortte neer. In de kritieke ogenblikken vóór de val bevond dr. Eckener zich naast Colsman en hij viel dezen laatsten op hoe koelbloedig-handelend Eckener in de ure des gevaars optrad. „Dit is de geboren piloot", dacht Colsman bij zichzelf en hij nam zich voor Eckener bestuurder te laten worden van de volgende Zeppelin. Zo kwam het dat dr. Hugo Eckener de eerste stap kon zetten op de ladder naar roem.

NIEUW CONSISTORIE IN MEI?

Gewichtige verdeling van functies.

In Vaticaanse kringen verluidt, dat binnenkort, in ieder geval na Pasen, waarschijnlijk in de maand Mei een consistorie zal worden gehouden.

Er zijn immers nog steeds vier kardinalen, waarbij de H. Vader nog een bepaald ceremonieel moet verrichten.

Toen de vier pauselijke nuntii tot kardinaal werden benoemd, hebben zij uit handen van het hoofd der regering, waarbij zij geaccrediteerd waren, reeds de kardinaalshoed ontvangen. Bij het eerstvolgend consistorie echter wordt door den H. Vader bij deze vier kardinalen „de hoed opgezet".

Ook zullen in bedoeld consistorie opvolgers worden benoemd voor de vacantie betrekkingen tengevolge van het overlijden van de kardinalen Lega en Sincero.

Voor de gewichtige post van secretaris van de Congregatie van de Oosterse Kerk waarschijnlijk kardinaal Marmaggi, pauselijk nuntius te Warschau benoemd worden, ofschoon het niet onmogelijk is, dat kardinaal Tappoeni, patriarch van Antiochië, voor deze functie in aanmerking komt.

Kardinaal Faulhaber en Rosenberg.

In een van zijn jongste toespraken in de O.L. Vrouwekerk te Muenchen heeft Kardinaal Faulhaber zich o.m. als volgt over Rosenberg uitgelaten: „De schrijver van de Mythos heeft te kennen gegeven, dat hij voor mij geen achting meer heeft. Ik als Aartsbisschop zou me doodschamen, wanneer ik de achting zou genieten van een man die de Mythos geschreven heeft."

De duizenden gelovigen die in de kerk verzameld waren betuigden hun instemming door luide bravo te roepen.

NEDERLAND.

BOMMEN OP DE NEDERLANDSE AMBULANCE IN ABESSYNIË.

De leider van de ambulance, dr. Ch. Winckel, vertelt in het Ned. Tijdschrift voor geneeskunde in een brief d.d. 9 Februari nog over dit bombardement:

Ongeveer drie weken geleden, zo schrijft hij, kwamen wij hier aan, in regen, mist en nevel, welke slechts nu en dan een weldoend zonnetje doorlieten. We rilden en voelden ons onbehaaglijk. Op onze vraag, of het altijd zulk slecht weer was, gaven de reeds lang hier gevestigde paters Lazaristen ons ten antwoord, dat het met het weer helemaal niet in orde was. Sinds Kerstmis was er bijna geen zon geweest, terwijl het normale weer van Dessié in deze tijd van het jaar volop zon behoorde te geven. „Maar", zeiden ze er bij, „de Ethiopiërs noemen het een beschikking van God, dat wij dit regenachtige weer hebben, want ware het helder, de Italianen zouden zeker Dessié met een bezoek vereren."

Sindsdien waren wij minder op mooie zonnige dagen gebrand, maar ziedaar, sedert enkele dagen is het weer omgeslagen: het regent nog wel wat des nachts, net genoeg om onze vrachtauto's geducht te hinderen, maar des morgens en 's middags beschijnt een stralende zon dit mooie berglandschap, en met de zon zijn inderdaad de Italianen verschenen.

Gisterenmiddag tegen twaalf uur verscheen een enkel vliegtuig in het Zuiden, vloog hoog langs Dessie en ons kamp, braaf beschoten door het Ethiopische afweergeschut op de omliggende bergtoppen. Het trok zich daarvan niets aan en verdween in Noordelijke richting. Vanmorgen om acht uur werd het menens! Toen klonken de drie waarschuwingsschoten van een uitkijkpost, en meteen hoorden wij het geronk van vliegtuigmotoren. Uit het Noorden kwamen zij aanzetten, eerst drie, later nog eens twee of drie bombardeervliegtuigen. Zij vlogen op grote hoogte in een boog om Dessie, keerden terug, en wij hadden inmiddels gelegenheid, gewapend met onze gasmaskers — het merendeel onzer ook met kijkers, photo- en filmtoestellen — naar de loopgraven te gaan, tot dat doel gegraven: driekwart meter breed, anderhalve meter diep, en beschutting gevende tegen scherven en rondvliegende stenen. Wij zegenden onze nieuwe Rode-Kruisvlag, sinds een paar dagen klaar en op de grond uitgespreid, veertien meter in het quadraat, met een naar evenredigheid groot rood kruis.

Spoedig begon het drama. De streek hier is dun bezaaid met op zichzelf staande „toekoels", hutten van de bevolking, rond, met stroodak en wanden van dunne spijlen met leem er tussen. Op ongeveer 8000 M. ten Westen van missie en kamp ligt de woning van een chef, een grote toekoel, bovendien omheind met eucalyptusbomen. Een vliegtuig vloog over ons, wij hoorden een fluitend geluid, bij de toekoel stoven de bekende zwarte stofwolken op en klonken de ontploffingsknallen. Even daarna richtte het eskader zich naar de stad. Een roffel van ontploffing en overal rook: vermoedelijk van brandende huizen. Toen naar het Noorden, waar later een geknal van belang gehoord werd zoals op Oudejaar te Batavia. Deze plaats, naar schatting enkele K.M. van ons verwijderd, leek het hevigste geteisterd te worden. Naar wij een paar uren later vernamen, vond ten Oosten van ons nog een derde bombardement plaats. De Italianen vermoeden er volgens hun spionnenberichten den negus; deze moet er inderdaad ook geweest zijn, doch bleef met zijn gevolg ongedeerd. Ondertussen schoot het afweergeschut onverdroten op de vijand, doch deze zette even onverdroten zijn werk voort, en verdween ten slotte in Noordelijke richting.

Toen de lucht zuiver was, gingen afdelingen onzer ambulance op zoek naar gewonden. Die in de stad ving bot: er waren twee doden en enkele lichtgewonden, reeds verzorgd door het Amerikaanse hospitaal. De afdelingen, welke gewonden zocht in het Noorden, had meer succes. Zij vond één zwaar gewond kind, met hersenprolaps, en drie lichtgewonden, allen door scherven. Voor twee der vier was opneming in de ambulance noodzakelijk.

Aldus onze eerste rechtstreekse oorlogservaringen! Men vraagt mij misschien, met welke gevoelens wij werden bezield, wat betreft het gevaar voor ons eigen leven? Wel, ik meen daarop te kunnen antwoorden, dat wij ons belangstellende toeschouwers, geen angstige mogelijke slachtoffers voelden. Natuurlijk zochten wij ons heil in de loopgraven, toen recht over ons heen gevlogen werd, al geloofden wij niet, dat ons Rode-Kruiskamp, vlak bij de Franse missie gelegen, als doelwit gekozen zou worden. Natuurlijk, men kan nooit weten! Al is ons geweten zuiver op dat punt: de Italianen kunnen wel eens gaan vermoeden, dat wij een vluchthaven worden voor gegezonde soldaten. Voorzichtigheid is dus geboden, en bij iedere volgende verschijning van hun vliegtuigen zullen wij weer naar de loopgraven gaan: photo- en filmtoestel klaar om geen gelegenheid tot het maken van belangwekkende opnamen voorbij te laten gaan!

BOVENWINDEN.

Zilveren feest op de Bovenwinden.

30 April a.s. vieren twee Zusters Dominicanessen op St. Martin hun zilveren professiefeest.

Zuster M. Amandine Muysers is sinds December 1916 op St. Martin werkzaam en Zuster Leandra Lucassen sinds Juni 1919.

Beiden hebben dus de groote tijd van hun religieus leven in de Missie van Curaçao doorgebracht met de zorg voor de zieken en het onderwijs der kinderen.

Onze beste wensen aan deze beide verdienstelijke Jubilaressen. Mogen zij nog vele jaren hun gezegend werk kunnen doen voor het welzijn van de bewoners onzer Bovenwinden.

Nieuwe motor voor het licht.

Er is te Philipsburg uit Engeland via Curaçao een nieuwe lichtinstallatie aangekomen, bestaande uit een Crosleymachine van 25 P.K. en een 12 K.W. generator, samengekoppeld op één voetstuk.

Dit heeft voor dat het licht zeker meer constant zal zijn, en dat er geen krachtoverbrenging door middel van een riem nodig is. Een ander voordeel is, dat deze machine gestookt kan worden met ruwe olie, die goedkoper is dan petroleum.

(De Bovenwindse Stemmen)

ARUBA.

Zuster M. Pulcheria.

Op 30 April a.s. viert Zuster M. Pulcheria Oorsprong haar zilveren professiefeest.

Sinds Januari 1916 is Zuster Pulcheria werkzaam geweest op verschillende Scholen van dit eiland, en een zeer verdienstelijke kracht voor het onderwijs. In deze 20 onafgebroken dienstjaren zou zij, volgens het Gouvernement, recht hebben op haar volle pensioen, maar we weten, dat Zr. Pulcheria liever nog 20 jaren haar beste krachten verder hoopt te besteden aan de opvoeding der Arubaanse jeugd.

Moge haar die gegeven worden onder de zegen Gods. We wensen haar die van harte toe en hopen zelfs dat ze nog meer jaren moge bewaard blijven voor onze Missie.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

Aan den Landbouwkundige op de Bovenwindse eilanden C. A. S. Hynam is op of omstreeks 16 April 1936 een maand vrijstelling van dienst verleend, met vergunning deze vrijstelling geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Aan den Gouvernements-geneeskundige belast met de havendienst op Aruba J. R. Arends is om andere redenen dan ziekte drie maanden vrijstelling van dienst verleend, met vergunning die tijd in Europa door te brengen.

De Heer A. F. Dussenbroek is, gedurende de aan den Gouvernements-geneeskundige J. R. Arends verleende vrijstelling van dienst, benoemd tot tijdelijk havendokter te St. Nicolaas en tevens belast met alle werkzaamheden, die de Gouvernements-geneeskundige J. R. Arends als zodanig voor het Gouvernement verrichtte.

Aan den Hoofdagent van politie op Aruba, B. A. Hoks is om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vier maanden en twee dagen binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst van zes jaren verleend, met vergunning zowel de vrijstelling va dienst als het verlof in he buitenlan door te brengen.

De Heer P. J. Tromp is benoemd to telegrambesteller op Aruba.

Aan den Loods W. C. Bouman is we gens anderere redenen dan ziekte op o omstreeks 17 April 1936 veertien dage vrijstelling van dienst verleend, met ver gunning deze vrijstelling van dienst i het buitenland door te brengen.

Aan Mej. M. C. Ruiz, Telefoniste bi den Landstelefoondienst op Aruba is we gens andere redenen dan ziekte, vier we ken vrijstelling van dienst verleend e Mej. Presilia Dorothaal gedurende d afwezigheid van Mej. Ruiz tijdelijk be last met hare werkzaamheden van tele foniste op Aruba.

De Agent 1ste klasse der burgerpoli tie alhier H. Adama is met ingang va de 6de April in activiteit hersteld.

K
K R O
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 12 April 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Nederlandse Paasgebruiken.
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht, doo Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. „Paasfeest".
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht, doo Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

De Gouverneurswisseling.

Van het gouvernement ontvingen w onderstaand bericht:

In een bijeenkomst met de voornaam ste ambtenaren heeft de Gouverneu kennis gegeven, dat Zijne Excellentie zij aanvraag om ontslag bij H. M. de Ko ningin heeft ingediend en omstreeks 2 Juni a.s. Curaçao zal verlaten.

In deze bijeenkomst heeft Zijne Excel lentie verklaard, dat hij gaarne lang in zijne functie zou zijn gebleven, maa dat zijn gezinsbelangen zijn terugke naar Nederland wenselijk maakten.

De aanleiding tot deze mededeling wa de zeer vreemde vorm, waarin een de bladen de inhoud van bovenstaand be richt aan zijn lezers had medegedeeld.

We vernemen nog nader dat vermoede lijk Gouverneur van Slobbe op 22 Jun vertrekken zal met het ss. Stuyvesan via New York; de Gouverneur zal da vergezeld zijn van zijn twee dochters.

Mevrouw van Slobbe zal vermoedelij met de jongste zoon vertrekken op 2 Mei met ms. Colombia.

De nieuwe Gouverneur wordt hie eerst verwacht in de Maand Augustu Procureur Generaal Jas zal zolang he ambt van Gouverneum waarnemen.

Het einde van de Koloniale Raad.

Uit de Nederlandse Mail eerst (elder in dit blad hebben wij erop gewezen ho de bestaande persdienst hier schromelij is te kort geschoten) vernemen wij da op 13 Maart l.l. het herziene regering reglements voor Curaçao is aangenomen.

Een der voornaamste bepalingen is dat de Koloniale Raad hiermee is opge heven en de Koloniale Staten daarvoo in de plaats komen: 15 leden waarva er 10 gekozen zullen moeten worden.

Echter zal de huidige Raad nog éé jaar aanblijven tot het tijdstip der ver kiezingen.

Omtrent deze laatste Kamerzitting i zake de behandeling van dit wetsont werp spreken wij in ons blad van Woens dag a.s.

Onze tennisspelers in Aruba.

Volgens een telegram door het Bestuu van de Sportclub Juliana alhier ontva gen, zou de single-wedstrijd, die Woens dag tussen de Heren Henriquez en Hoye gespeeld werd, bij de vijfde set door de scheidsrechter gestopt zijn. Tot dusve was de score 6—4, 6—4, 6—8, 4—6 1—2, in het voordeel van den Heer Ho yer.

De hele wedstrijd zou gisteren wor den overgespeeld, terwijl Donderdag d de wedstrijd Corrington— N. Chumace ro plaats vond.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Verscheidene Venezolanen, waaronder enige meisjes me tomaten gewapend waren aan de kade te Barcelona om Dolores Amelia Nuñez Cacares, de zogenaamde weduwe van wijlen Generaal Gomez van Venezuela met een tomaten-borbardement te salueren. De dame was echter in Cadiz aan wal gestapt.

Tussen Newark en Pittsburg stortte een verkeersvliegtuig neer dat op een berg botste van de 14 inzittenden werden 2 passagiers en de stewardess gered.

UIT NEDERLAND.

Het Hoofdbestuur van het Nederlandse Rode Kruis ontving bericht van Mevrouw Van Schelven, die haar man tegemoet gereisd is, nadat het bericht binnengekomen was dat hij op de terugweg naar Nederland was, na de Abessijnse roveroverval op de ambulance, dat men de reis te Cairo had moeten onderbreken. Dokter Van Schelven zal daar enige dagen rust nemen alvorens de tocht per M. S. Christiaan Huygens voort te zetten. Hij hoopt 21 April te Amsterdam te arriveren, doch zal nog verscheidene maanden volstrekte rust moeten houden, daar hij zeer verzwakt is en de longen nog niet geheel normaal functionneren.

Volgens het jaarverslag van de Nederlandse Bank bedroeg het saldo winst over 1935 1 millioen 698.752 gulden. Ofschoon de toestand nog steeds zeer moeilijk is ziet de directie deze, ondanks de gespannen situatie, met iets meer vertrouwen tegemoet.

De leraar aan de krijgschool, majoor De Jong deelde in een vergadering van het comité voor nationale veiligheid mede dat binnenkort het instellen van een uitgebreid interdepartementaal orgaan te verwachten is, dat zich zal belasten met de voorbereidselen voor een eventuele industriële verdediging in geval van oorlog. In dit orgaan zullen verschillende militaire autoriteiten met veretgenwoordigers van handel, industrie en nuverheid zitting hebben en verschillende plannen tot het mogelijk maken van een aanpassing van de industrie tot het fabriceren van krijgsbehoeften zullen worden uitgewerkt.

Katholieke Actie?

Wanneer we het artikeltje van de Beurs- en Nieuwsberichten lezen van Woensdag l.l. over de bakkers-staking dan vinden we daarin een enkele schampere opmerking aan het adres van ons katholieken.

We zouden dit als een slip of the pen kunnen beschouwen, wanneer het voor 't eerst was, dat ons dit was opgevallen.

Maar een dergelijke „slip" over het katholieke onderwijs bij de bespreking door dat blad van de ontwerpbegroting 1937: de beschouwing van de Beurs- en Nieuwsber. over de Willem de Zwijgerschool, als antwoord zouden we kunnen zeggen, op de Vastenbrief van Mgr. Verriet, die deze school veroordeeld had, geven ons het idee, dat de hooggeroemde neutraliteit van „de Beurs" niet van antipaapse smetten vrij is.

Dat de kennis van het katholicisme ook bij deze redactie nog beneden de primaire beginselen ligt, is ons meermalen gebleken. Het is trouwens een euvel, waaraan alle andersdenkenden lijden, zoals onlangs Mr. Marchant nog heeft geconstateerd.

Het woord „Katholieke Actie" heeft dan ook een geheel andere betekenis dan waarin de „Beurs" het hier gebruikt.

Maar wanneer de redactie het papiaments machtig was, en de Union gelezen had, moest ze hebben ingezien, dat dit orgaan van de R. K. Volkbonds het geenszins eens was met de huidige bakkersactie en er dus van een **Katholieke** actie moeilijk sprake kan zijn.

Van een der oude Kerkvaders bestaat er een mooie tekst over het katholicisme welke zegt:

In fide unitas.
In dubiis libertas.
In omnibus charitas.

wat betekent:

In 't geloof eenheid
In twijfel vrijheid
In alles echter de liefde.

Zo kan de redactie van de „Beurs" uit deze oude Kerkvader lezen, dat er onder de Katholieken ook vrije kwesties bestaan en in 't bijzonder is dit wel op sociaal gebied.

Daar leert de Kerk, dat er een rechtvaardig loon zijn moet, maar wat dat rechtvaardig loon quantitatief is, of het 2 — 3 — of 4 gld. per dag is, daarover is, zoals de „Beurs" wel begrijpen zal, geen uitspraak en dus vrijheid.

Het is dus geheel verkeerd geweest van dat blad om te spreken van **Katholieke** actie in deze.

Rectificatie met commentaar.

Van de Beurs- en Nieuwsberichten ontvingen wij een verzoek, om ons bericht te rectificeren, dat het eerste bericht omtrent de Nieuwe Gouverneur niet via de Boletin Comercial, zoals we hadden gemeld, maar via de Beurs- en Nieuwsberichten kwam.

Feitelijk zou dit een voor de hand liggend feit zijn, daar de Beurs- en Nieuwsber. het monopolie hier hebben van Radio-Holland.

Maar ons was medegedeeld, dat bij de Boletin Comm. 't eerst dit bericht was aangeplakt en we geloofden dit des te gemakkelijker, daar dit blad door zijn dienst van de United Press bijna steeds eerder is niet alleen wat de buitenlandse dienst betreft, maar ook omtrent het Moederland.

Zo herinneren we ons, dat indertijd de benoeming van Gouv. van Slobbe een dag eerder bij de Boletin was. Hetzelfde omtrent de laatste kabinetscrisis in Holland.

En nu de Beurs- en Nieuwsberichten opkomt voor de activiteit van Radio-Holland, willen we nog eens de aandacht vestigen op het aannemen van het nieuwe Regeringsreglement voor Curaçao.

Dit voor dit gebiedsdeel zo belangrijk bericht kregen wij en ook de Beurs- en Nieuwsber. eerst te horen uit de Hollandse mailbladen van deze week.

Of wat op 13 Maart in de Tweede Kamer gebeurde ten opzichte van Curaçao, niet werd overgeseind, of hier door Radio Holland niet werd opgevangen, is ons nog niet duidelijk.

Daar de Surinaamse bladen van 20 Maart althans er wel melding van gemaakt hebben.

En onze lezers weten, dat het niet de eerste klacht is over deze berichtendienst.

Wij zijn dan ook overtuigd, dat er meer schuld ligt bij de bedoelde persdienst dan bij ons.

De bakkersactie.

Deze week heeft de stakingsbaccil, die in Curaçao epidemisch dreigt te worden, ook onze bakkers aangegrepen.

Het ging om het loon van *f* 3.— voor bakkersgezellen aan de trog te verhogen tot *f* 4.— en de *f* 4.— voor bakkers aan de oven te verhogen tot *f* 6.—.

Verschillende, ja de meeste bakkers hebben toegegeven en bij enkelen waar niet toegegeven werd, werd gestaakt.

Ons leek het niet onredelijk, dat er verbetering kwam in de positie der bakkers.

Maar of deze nu komen moest in verhoogde lonen of verbeterde arbeidstijden, had wel eens overwogen kunnen worden.

Onzes inziens was een verbeterde arbeidstijd voor bakkers meer nodig dan een loonactie.

Bovendien blijft nu nog het slavenleven, waarvoor dan meer geld betaald wordt. En de gevolgen hiervan zijn ook voor het publiek geheel anders.

Het zal niet uitblijven en daarop heeft de Union reeds gewezen enkele weken geleden, dat deze loonsverhoging, verhoging van de broodprijs medebrengt, tot **1 cent per broodje of het broodje in gewicht verminderen zal.**

(Volgens een bericht in de Cur. Volkr. zou de prijs niet verhoogd worden.)

Op een der eerste levensbehoeften zullen we dus een belangrijke prijsstijging krijgen of minder brood voor dezelfde prijs.

Terwijl we bij verbetering van de arbeidsduur niet meer het verse kadetje op onze tafel hadden, wat wel minder aangenaam maar de voor de volksgezondheid veel voordeliger, daar oud brood gezonder is als vers brood.

Bij deze verbetering was heel de arbeidersstand gebaat geweest, terwijl nu vermoedelijk door enkele bakkers meer loon te geven, de gehele bevolking daarvoor in hun levensstandaard verhoogd wordt.

TWEE KAMPIOENZWEMSTERS: Willy den ouden (links) en Rie Mastenbroek, die recordhoudsters zijn van 100 m. schoolslag en 100 m. rugzwemmen.

De Koningin Emmastichting.

De Secretaresse v.d. Koninging Emma Stichting, Mevr. E. Henriquez—van Dantzig deelt ons mede:

L.l. Dinsdag 31ste Maart hield de Koningin Emma Stchting, overeenkomstig de voorschriften harer stichtingsactie haar eerste algemene vergadering van dit jaar.

Op deze vergadering werden de boeken nagezien en goedgekeurd en het jaarverslag voorgelezen. Uit het jaarverslag zowel als uit het financiëel verslag bleek dat de Stichting zich in ruime mate in de sympathie en steun der bevolking van dit gebiedsdeel mocht verheugen.

Niet alleen bleek dit uit de vele jaarlijkse bijdragen en gaven ineens, maar ook uit spontane bijdragen voortvloeiende uit voorstellingen, collecten, enz., door particulieren ten bate van onze Stichting gehouden, alsook uit de bereidwilligheid waarmede aan elk verzoek der Stichting om hulp, medewerking als anderszins voldaan werd.

Dank zij de hier bovengenoemde steun en medewerking waren wij in staat de patiënten van het Leprozengesticht enige afleiding te bezorgen in de vorm van muziek, filmvoorstellingen, lectuur, tuinarbeid, tractaties, verrassingen, enz., en bovendien een reservefonds te vormen om eventueel steun te kunnen verlenen aan de nabestaanden der in het gesticht geisoleerde patiënten, alsmede aan genezen en ontslagen patiënten.

De waardering en medewerking, die het Bestuur der Stichting allerwege heeft mogen ondervinden, zowel van de zijde van het Gouvernement, de Directie, Medisch en Verplegend personeel der inrichting als van de zijde der bevolking en die der patiënten, zijn een aansporing voor het Bestuur om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Het is ons dan ook een groot genoegen langs deze weg onze hartgrondige dank te mogen betuigen aan allen die op enigerlei wijze hebben medegewerkt tot het welslagen van ons werk over het afgelopen jaar.

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

1936

Gehuwd:

April
4 de Consagra, Luis met Martha, Romana Dominiciana.
4 de Kraker, Johannes Justus Cornelis met Schmalfeld, Liese Lot te Marie Karoline.
8 Blijden, Francis met Barrington, Loeitia Armande.
8 Schütt, Fritz Julius met Zimmerman, Frna Louise Pauline.
8 Olibia, Hironimus, Emiliano met Fecunda, Susana Maria.
8 Kierindoongo, Lucas Pedrito met Luciana, Matina.

Bevallen:

Maart
31 Salas, Maria de Jesus d.
April
2 Barrientos, Jescita echtg. v. Hanst E. M. d.
2 Abath, Petronilia Magdalena echtg. v. Hermanus J. S. d.
3 Hoyer, Felicia Maria z.
3 Hozé, Cornelia Connencion echtg. v. Pers, Ph. L. z.
4 Marcuñez, Petra Paula echtg. v. Isenia, E. L. d.
5 Connor, Erma Blanche echtg. van Henry, D. F. d.
5 Craig, Udine z.
5 Maria, Emiliana Maria z.
5 Elisa, Leocia Petronilia d.

Overleden:

1931
Juni
10 Donerhack, Arno. (onbekend).
1936
Februari
17 Scorrea, Juan Domingues 84 j.
Maart
5 Reyes, Ana Sotera 70 j.
18 Isidora, Candida Natalia 3 mnd.
25 Kwidama, Susana Phelipa 70 j.
25 Horcere, Antoine Gerard 28 j.
26 Maduro, Laura echtg. v. Maduro H. E. oud 77 j.
30 Faesel, Hendrik Claudio 14 j.
31 Martina, Bernardina Virginia 19 j.

GEMENGD NIEUWS.

EEN GODSDIENSTSTICHTER ONTMASKERD.

De profeet bij de genade der „zonnekoningin".

Onlangs heeft de Japanse politie den stichter en aanvoerder van een secte gearresteerd, die onder het mom van religieuse activiteit zich aan allerlei misdrijven schuldig maakte. Bij nader onderzoek werd zelfs hoogverraad ontdekt. Deze gebeurtenis geeft het volk aanleiding, de religieuse problemen van Japan, benevens de verhouding tussen staat en godsdienst levendig te bespreken.

De Japanse wetgeving verleent de Japanse onderdanen, volledige geloofsvrijheid. Onder bescherming van dit tolerantoe-edict hebben zich in de loop der tijden naast de grote bekende godsdienstgenootschappen talrijke secten en gemeenten gevormd, waarvan men niet goed weet, wat zij eigenlijk zijn en doen en die zich — met beroep op de wetgeving — iedere inmenging van de Staat in hun geheimzinnig leven — weigeren. In het onderhavige geval heeft de politie na lange tijd van observeren tenslotte toch energiek ingegrepen en al het in beslag genomen materiaal in handen van de justitie gesteld, zodat de gerechten er zich mee kunnen bemoeien en in ieder geval zou er op de a.s. bijeenkomst van het Parlement over gesproken worden.

De secte noemt zich Omotokyo, en haar stichter heet Degutschi.

Reeds in 1921 werd Degutschi gearresteerd wegens majesteitsschennis, maar een algemene amnestie maakte een einde aan het tegen hem ingeleide proces en hij werd vrijgelaten, nadat hij beloofd had in het vervolg de staatswetten te zullen eerbiedigen.

Dat heeft hij nu blijbaar niet gedaan. Want volgens hetgeen de politie gepubliceerd heeft, schijnt Degutschi absoluut geen „buitengewone heilige" geweest te zijn, maar een buitengewoon geraffineerd bedrieger, die een groot gevaar betekende voor de maatschappij. Zo heeft hij de nationalistische golf, die sedert jaren door Japan gaat, aan zijn duistere plannen dienstbaar weten te maken en zich door zijn aanhangers meer en meer tot den Apostel van een nationale hernieuwing van Japan laten verheffen. Hij verblufte zijn aanhangers met eèn mengsel van allerlei onverteerbare radicale slagwoorden en door bijgeloof en richtte zo in de hoofden van de goedgelovige en eenvoudige mensen een heilloze verwarring aan. Wat hij hun predikte was een soort terugkeer naar de natuur of beter gezegd tot een primitieve oervorm van politiek leven, in zekere zin vermengd met de Japanse keizergedachte, zodat hij bij zijn aanhangers de indruk wekte, dat hij, Degutschi, de ware profeet van den keizer was. Zo wees hij bv. de kleine onbekende plaats Ayabe bij Kyoto als de toekomstige hoofdstad van het rijk aan. Ook voor het economische beheer van het ideaal-rijk zijner fantasie had hij zijn patent-recept. Alle mannen, die geschikt zijn om te arbeiden, zouden te werk gesteld worden bij de aanleg van een heel nieuw wegennet van de Noordpunt van Japan tot het Zuiden. Daarvoor zouden 100 millioen Yen uitgetrokken en hun onderhoud kostte den zakelijken profeet weinig hoofdbreken; hij had de financiëring van zijn plan reeds geducht ter hand genomen en zich door allerlei beloften zijn aanhangers geld laten verstrekken. Daarvoor gaf hij hen een soort obligatie, die, zoals hij vooruitgaf, de keizer honoreren zou; bovendien stelde hij de geldschieters jarenlange vrijstelling van belasting in het vooruitzicht. Daar, naar genoeg bekend, geen domheid groot genoeg is, om geen geloof te vinden vond ook dit brutaal bedrog overal bijval. De mensen brachten hem wat ze hadden: zij haalden hun spaargelden van hun boekjes af, en maakten hun verzekeringen ten gelde, om de Omotokyo-secte geld te verschaffen. De zaak van Degutschi bloeide. De filialen van zijn propaganda bezette hij met even actieve collega's, die hij de rang van „Bisschoppen" verleende — als het kind maar een naam heeft! En zoals het bij een echt bedrog past: er werd geducht hocus pocus gemaakt.

Degutschi verleende zijn secte een fijn wapen met de symbolen van het zonnestelsel. Daarin werd uitgedrukt, dat de Omotokyo haar oorsprong tot de Zonnegodin terug voerde, dus door de scheppersmacht des hemls tot de ware heersers van Japan uitverkoren was. Tot het voornaamste heiligdom der secte werd het „Maanpaleis" gekozen, dat weliswaar alleen in de fantasie van Degutschi bestond, maar zijn aanhangers als werkelijk-bestaand voorgespiegeld werd.

Zij kregen foto's van dit gefingeerd „Maanpaleis", waarop zij den profeet Degutschi op een blijkbaar buitengewoon heilig rotsblok geleund, bewonderen konden. En waartoe zou de cinematographie uitgevonden zijn, als ook een echt profeet daaruit geen voordeel kon trekken? Aldus liet Degutschi verleden zomer op een idylisch eiland voor zijn doeleinden een aardige kleine film draaien, waarin een kapitaal Japanse mythologie gestalte kreeg. Een beminnelijke Godin, welke Degutschi in zijn „godsdienst" een voorname rol toebedeeld had, daalde daarin van de hemel neer en had zich natuurlijk Degutschi uitverkoren om de mensheid te verlossen.

Met zulke en dergelijke trucs ging de handige, zakelijke profeet op zielevangst uit. Tot eindelijk de politie tussenbeide kwam. Voor de Regering is dit voorval een welkome gelegenheid, de invoering van een wet op de eredienst aan te kondigen. Dit is reeds meermalen beproefd. maar nooit gelukt. Zo kwam reeds in het jaar 1899 het Kabinet Yamagata met een wet ter controle van de godsdienstgenootschappen. Maar het Hogerhuis legde de wet terzijde.

Precies zo ging het met een gewijzigd wetsontwerp, dat het Kabinet Kakatsuki in 1927 en een derde ontwerp, dat het kabinet Fanaka in 1929 indiende: beiden werden door het Hogerhuis verworpen. Misschien heeft de tegenwoordige Minister van Eredienst meer geluk dan zijn voorgangers.

Dat de kwesties inzake godsdienst genootschappen onder het Ministerie van Eredienst staan, is trouwens nog niet lang in Japan het geval.

Het is niet precies duidelijk, waarom men de Regering tot nog toe geen wet ter controle van de godsdienstgenootschappen heeft willen toevertrouwen. De reden daarvan is ongetwijfeld een zeker wantrouwen, dat een eventueel ongeschikte handhaving der wet de vrijheid van het wetenschappelijk onderzoek zou kunnen benadelen. Die mogelijkheid schijnt de tegenstanders der controlewet zó bedenkelijk, dat zij de tegenwoordige toestand prefereren boven dit gevaar, al kunnen dan elementen zoals thans uit het geval Omotokyo blijkt, ruim misbruik maken van die onbeperkte godsdienstvrijheid.

De controlewet, zoals die door het Ministerie van Eredienst uitgewerkt werd heeft ook werkelijk niet veel pretenties. Zij wenst slechts een obligatorische aanmelding en registratie van de bestaande godsdienst genootschappen, een uiteenzetting van haar strevingen en financiële toestand en een garantie om zich verre te houden van immorele, irreligieuze of staatsvijandige handelingen. De maximum straf, die in het ontwerp voorziet, bedraagt een geldboete van 300 Yen.

Toch worden reeds nu, nog voor het wetsontwerp eigenlijk ingediend is, allerlei bedenkingen daartegen in de pers geuit: hoe wil — zo wordt gezegd, de Staat beoordelen of strevingen immoreel of anti-godsdienstig zijn? De aanhangers van een geloofsrichting achten hun geloof onaantastbaar, en 't is altijd een verkeerd iets om de Staat in zulke dingen te laten ingrijpen.

Waarop de Staat antwoordt: maar het is toch onze plicht, onervaren mensen te beschermen tegen bedriegers en oplichters! En er worden voorbeelden aangehaald, waarin talrijke hoofden van z.g. religieuze genootschappen de gewoonte hadden, hun „kerken" en 't geld dat daarvoor door de gelovigen werd ingebracht als hun particulier eigendom te beschouwen en dit zonder bedenken en zonder er verantwoording voor af te leggen, voor hun persoonlijke doeleinden te gebruiken.

Er zouden over dit onderwerp dus in ieder geval in de aanstaande Parlementszitting interessante uitspraken gedaan worden, welke diep in het Japanse zieleleven ingrijpen.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis 3½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

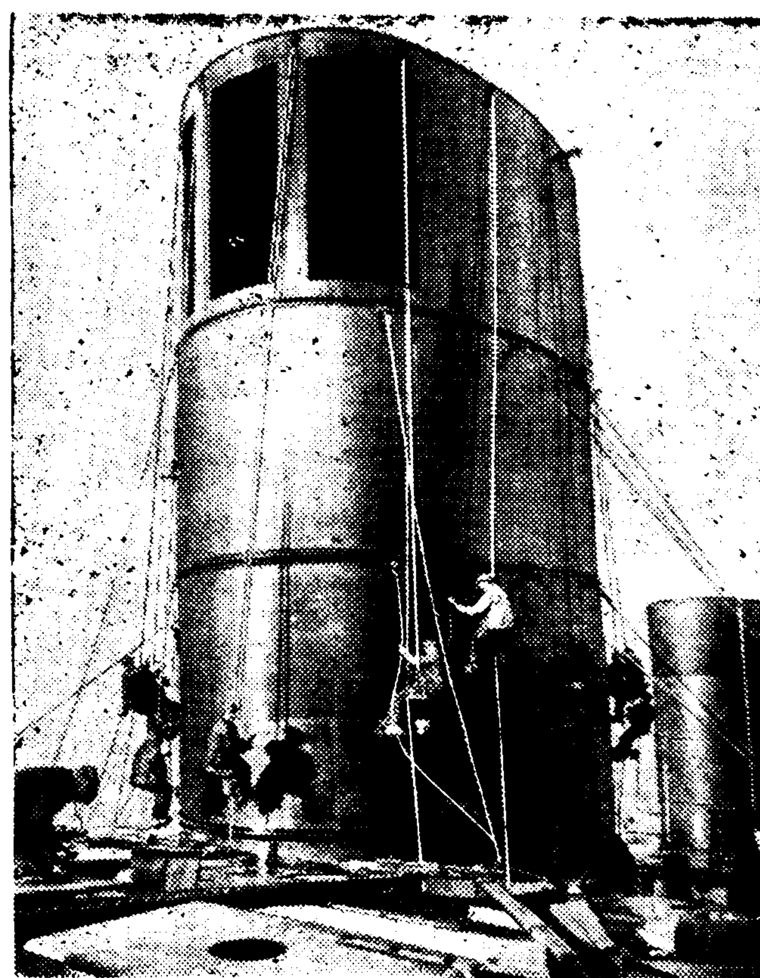
In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Baas: „Willem, ge hebt me gezegd, dat ge gisterenavond tot elf uur hebt gewerkt, nietwaar?"

Willem: „Ja baas, dat is waar."

Werkgever: „En hoe is het dan mogelijk, dat Jansen u gisterenavond in de bioscoop heeft gezien?"

Willem: „Dat was ik niet, dat was die kerel, die zo op me lijkt. Ik heb hem zelf ook gezien!"

DE LAATSTE HAND AAN DE „QUEEN MARY": Honderden werklui zijn „full speed" bezig de grote boot klaar te maken voor haar „maiden trip" in Mei

Boekbespreking.

De Regenboog boven de afgrond.
door Nino Salvaneschi.

Ingenaaid *f* 1.75; gebonden *f* 2.50 260 bl.

Nino Salvaneschi heeft zich in „De Regenboog boven de Afgrond" bij voorkeur laten inspireren door apocalyptische visies. Zijn boek doet denken aan het werk van Hugh Benson, doch overtreft in vele opzichten het beroemde boek van den Engelsen auteur. Salvaneschi heeft al de geestesstromingen en excessen, waar het moderne heidendom zich aan te buiten gaat, in dit werk beschreven en aan de kaak gesteld. Tegenover die geestelijke en morele uitspattingen plaatst hij de figuur van een jongen heilige, omringd door een kleine groep. De heldin van de roman, een operazangeres, wordt tussen deze twee levensvisies: heidendom en christendom, heen en weer geslingerd. De zeer spannende en gedurfde intrige speelt af op het eiland Corfu, tussen de heidense „goddelozen" en de bewoners van het klooster op de rots. Op dit eiland heeft de schrijver de hoofdzetel geplaatst der duivelse machinaties, die over gans de wereld met cel-vorming enz. werken. De periode van handeling ligt omstreeks het jaar 2000. Zowel het gegeven, als de wijze waarop het is uitgewerkt, stempelen het boeiende werk tot een boek voor geestelijk volwassenen.

Salvaneschi's geest was aanvankelijk geneigd naar boeddhisme en theosofie. Zo schreef hij, aangetrokken door die Oosterse sfeer, o.a. het „Sakuntala" libreto voor den opera-componist Alfano. Toen zijn beproevingen hem een zekere mate van berusting begonnen te schenken, volgde een boekje met losse overpeinzingen en meditaties: „Het Brevier van het Geluk". Doch op de duur schonk de theosofie hem toch geen bevrediging. In 1926, tijdens het Franciscaanse jubeljaar, kwam Salvaneschi als aanvoerder van een grote troep blinden naar Assisi en droeg hij uit naam van hen allen het Zonnelied voor, dat Franciscus gedicht had kort voor zijn sterven, toen zijn zieke ogen de zon niet meer konden zien. Wie zal met zekerheid kunnen zeggen, wat zich in zijn diepste wezen voltrok? Het staat vast, dat zijn eerstvolgende roman „De Bloem van den Nacht" een kentering bracht. Later volgden: „Jean d'Arc" en twee romans: „Il cattedrale senza Dio" en L'Arcobaleno sull' Abisso", „De Regenboog boven den Afgrond", dat hierbij om zijn grote waarde in het Nederlands verschijnt. Mej. H. Houben leverde een voortreffelijke vertaling.

N.V. Uitgevers-Mij „Fidelitas", Amsterdam.

Verkrijgbaar: Boekhandel St. Augustinus.

Alle bestuursmacht in de Kerk komt van God, niet langs de weg der sacramentele wijdingen, maar langs de weg van de wettige zending of aanstelling. Alleen bij den Paus kan men van eigenlijke aanstelling niet spreken, omdat er geen hogere is, die hem zou kunnen aanstellen. De Pauskeuze is geen aanstelling of zending, maar enkel aanwijzing van een persoon. Krachtens het feit alleen, dat iemand volgens de vastgestelde regelen tot bisschop van Rome wordt aangewezen, ontvangt deze onmiddellijk van God de opperste bestuursmacht, die eens en voor immer aan Petrus en zijn opvolgers gegeven is. Alle andere kerkelijke gezagdragers ontvangen hun bestuursambt door aanstelling onmiddellijk of middellijk van den Paus, die dus uiteraard deze macht kan bepreken, haar aan bepaalde voorwaarden of regelen kan binden en haar ook kan terugnemen.

JONG-HOLLAND -- ASIENTO 2--0.

Onder zeer grote publieke belangstelling werd Zondag l.l. deze laatste competitiewedstrijd gespeeld, opgeluisterd door de pittige muziek van St. Cecilia.

Al aanstonds bij 't begin merken wij, dat Asiento een vastberaden strijd wil voeren en als J.H. (dat de wind in de rug heeft) haar eerste aanval onderneemt, wordt zij dan ook teruggeslagen.

't Duurt enige minuten, voordat de spelers „ingespeeld" zijn; maar als de eerste zenuwachtige spanning voorbij is, krijgen wij 'n aardig partijtje voetbal te zien. RAMIREZ en LEERS combineren heel aardig op 't Asiento-doel af en wij denken al een doelpunt te zien ontstaan, maar LAMBIJ grijpt resoluut in. 't Gevaar is echter niet voorbij. LEERS weet de bal te bemachtigen, een hoge voorzet naar rechts volgt, RAMIREZ schiet zonder dralen in en met dit keihard schot neemt J. H. de leiding. Het enthousiasme van 't publiek is grenzeloos en 't duurt een paar minuten voor de vreugde der J.H.-supporters is bedaard. A. is geenszins ontmoedigd en onderneemt onmiddellijk een aanval, die door V.D. GEN wordt onderbroken; doch als kort daarop weer een aanval wordt ondernomen is 't slechts met grote moeite, dat J. H.'s keeper een vinnig schot verwerken kan ten koste van 'n corner. Deze levert geen gevaar op en FROEMAN kan gemakelijk wegwerken.

Daarna treedt er een periode in van minder fraai spel, over en weer getrap zonder doel. Deze inzinking duurt echter niet lang en uit een misverstand van keeper en back van A. kan MICHAEL daarop het tweede doelpunt voor J. H. scoren. Kort daarop treedt de rust in en de St. Ceciliaband zorgt dat de geest erin blijft.

Na de rust krijgt J. H.'s keeper meer werk te verrichten, maar hij kwijt zich prachtig van zijn taak. Daarna gaat J. H. tot de aanval over en keeper DE JONG beleeft benauwde ogenblikken, maar ook hij staat zijn man. Back LAMBIJ is buitengewoon op dreef evenals spil DE WOLF die, wel wat langzaam, maar overigens een goede partij speelt.

Weer komt er een poosje van inzinking; maar daarna worden er felle aanvallen op A's, zowel als op J. H.'s doel ondernomen, die op de respectievelijke hechtheid der achterhoede afstuiten. Snel wordt er gespeeld en Scheidsrechter ELFRINK, die uitstekend leidt, heeft alle moeite 't spel op de voet te volgen.

Als er „einde" gefloten wordt, is de stand onveranderd en kunnen wij terugzien op een mooi gespeelde wedstrijd, vlug, fair en onder sublieme leiding.

Door deze overwinnning heeft J.H. beslag gelegd op de kampioenstitel 1935. Gelukgewenst! !

Faverey.

Olympiade-nieuws.

Voor de aanstaande Olympische voetbal-wedstrijden hebben zich tot nu toe vijftien landen aangemeld: Bulgarije, Duitsland, Estland, Finland, Indië, Japan, **Nederland**, Noorwegen, Oostenrijk, Peru, Polen, Portugal, Uruguay, de Verenigde Staten (U.S.) en Zweden.

Aan de Olympische roeiwedstrijden zullen vermoedelijk vertegenwoordigers van 24 naties deelnemen. Tot nu toe werd de grootste deelneming bereikt te Amsterdam in 1928, waar 19 naties vertegenwoordigd waren. De Nederlandse ploeg voor de wedstrijden te Berlijn zal 20 man sterk zijn.

Als vertegenwoordigers van de Ned. Ind. Zwembond zullen de zwemmers HAASMAN, STAM en TREFFERS deelnemen aan de spelen te Berlijn.

H. M. de Koningin bij haar bezoek aan de stand van de Bond „Kunst in Industrie" op de Jaarbeurs te Utrecht, waar de voorzitter, de heer P. M. Cochius, landsvrouwe heeft rondgeleid.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Pto. Limon:

* SS. „CRIJNSSEN"	22 April
SS. „COLOMBIA"	4 Mei
* SS. „VENEZUELA"	20 Mei

* Gaat niet naar Kingston.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS. „SIMON BOLIVAR"	23 April
SS. „CRIJNSSEN"	7 Mei
SS. „COLOMBIA"	21 Mei

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „COTTICA"	20 April
SS. „VAN RENSSELAER"	11 Mei

Naar Pto Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „STUIVESANT"	26 April
SS. „COTTICA	9 Mei

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „ASTREA"	17 April
SS. „FLORA"	24 April

Naar La Guaira (direct):

SS. „EL LIBERTADOR"	15 April
SS. „EL LIBERTADOR".	29 April

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „BAARN"	29 April
SS. „BODEGRAVEN"	20 Mei

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „BARNEVELD"	25 April
SS. „BOSKOOP"	16 Mei

Naar Colombia, Haiti:

SS. „MIDAS"	24 April

Naar Z. Domingo, Noord Domingo, Zuid Domingo:

SS. „ATLAS"	24 April

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „EL LIBERTADOR"	Zondag	12 April	5 p.m.
SS. „ASTREA"	Woensdag	15 April	5 p.m.
SS. „EL LIBERTADOR"	Vrijdag	17 April	11 a.m.
SS. „EL LIBERTADOR"	Maandag	20 April	11 a.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

SS. „BARALT"	25 April

Den Heer en Mevrouw

W. O. Sprockel

geven hierbij kennis van de geboorte
van hun dochter

AMINTA JOSEFA.

Curaçao 7 April 1936.

„Elias S. L. Maduro Weldadigheidfonds"

De leden van genoemd fonds worden uitgenodigd tot de **Buitengewone Algemene Vergadering** ten kantore van de firma S. E. L. MADURO & SONS alhier op Woensdag 15 April a.s., ten 10 ure a.m.

Agenda.

1. Verkiezing van een nieuw bestuurslid ter vervulling van de vacature van wijlen den Heer A. D. CAPRILES.
2. Bespreking van viering van de herdenking van het 25 jarig bestaan van het fonds.

Namens het Bestuur

B. D. DUQUE, Voorzitter
H. A. B. HULSMAN, O.P., Secretaris.

Aankomst en vertrek der schepen van 11--16 April 193

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Caracas	11	New York, San Juan, La Guaira, P. Cabello	12	Aruba, P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Falcon	12	Maracaibo	12	Maracaibo
El Libertador	12	Maracaibo, Aruba	12	Aruba, Maracaibo
Austvangen	13	New Orleans	13	La Guaira
Waltraut Horn	14	Hamburg	14	Santa Marta
Frida Horn	14	Hamburg	—	Curaçao
Flora	15	New York, P.au Prince, La Guaira, P. Cabello	15	Aruba, Maracaibo
Ingrid Horn	15	P. Colombia	15	Hamburg
El Libertador	15	Maracaibo, Aruba	15	La Guaira
Remuera	15	Londen, Southampton	16	Cristobal, New Zealand

Satyre en humor.

Bij de C.P.I.M. heeft de Hr. L. de Jong zijn 25 jarig jubileum gevierd. En werd daarvoor gehuldigd door de directie met erewijn en zoels de Beurs- en Nieuwberichten schrijft „met het gebruikelijke couvert met inhoud."

Tot zover nog niets satyrisch of humoristisch in deze historie, ook niet dat de Beurs- en Nieuwsberichten er een verslag over gaf.

Maar er nu komt.

Na de beschrijving van de huldiging door de directie schrijft het blad, dat des middags nog de oude vrienden zouden komen om hem nog eens „behoorlijk" geluk te wensen.

Is dit satyre of humor?

Opvoeding.

Moeder helpt haar jongen bij het huiswerk.

De knaap leert: „Een kameel kan acht dagen werken zonder te drinken."

„Dat is juist het tegenovergestelde van je vader" meende moeder.

Sergeant: „Wie was dat meisje, waar ge mee stondt te praten?"

Recruut: „Mijn zuster, sergeant."

Sergeant: „En hoe heet ze?"

Recruut: „Dat heeft ze me nog niet gezegd, sergeant."

Moeder: „Waarom is het t' beste altijd de waarheid te zeggen, mijn jongen?"

Kareltje: „Omdat ge dan niet behoeft te onthouden, wat ge vroeger gezegd hebt."

Platteland-bewoner: „Ik veronderstel, dat jullie, Londenaars, wel niet heel veel groen zult zien?"

Stedeling: „O, toch wel! Een massa buitenmensen bezoeken Londen, ziet ge."

„Wanneer betaalt ge me die tien dollars eens terug, die ge van me geleend hebt?"

„Hé, wanneer heb ik van u tien dollars geleend?"

„Die keer toen ge gedronken waart!"

„O, die heb ik allang aan u terugbetaald!"

„Terugbetaald? Wanneer dan?"

„Een keer toen gij dronken waart!"

Korporaal: „De nieuwe recruut schijnt een kantoorbediende te zijn, kapitein."

Kapitein: „Hoezo?"

Korporaal: „Wel, iedere keer als ik zeg „op de plaats rust," wil hij zijn geweer achter zijn oor steken!"

Een man had zich dik in schulden gezet.
Hij at te veel en werd er te vet.
Maar een deurwaarder kwam.
Die zijn kleren meenam.
Nou kan die knul niet meer uit bed.

De verdachte post.

De heer des huizes die wekelijks het kasboek van zijn vrouw controleerde, vond telkens als sluitpost de initialen vermeld J. M. 't W. en daarachter een vrij aanzienlijk bedrag.

Lang had de man gezwegen maar op een keer kon hij zijn nieuwsgierigheid toch niet langer bedwingen.

„Vrouwtje," zei hij, „nu moet je me toch eens eerlijk zeggen wat betekent dat toch: „J. M. 't W?"

De vrouw lachte hartelijk en verklaarde: „Joost mag 't weten" wat betekenen moest dat zij haar wekelijkse tekorten niet verder kon nagaan.

Nog een Schot.

Een schot belde een bouwondernemer telefonisch op. Hij wilde een nieuw huis laten bouwen.

„Op mijn grond ligt een hoop zeer goed bruikbare oude steenen, waarvan ik wel een villa wil laten bouwen. Kan U mij ook een stuk of wat vrijmetselaars zenden?"

Juiste definitie.

„Vader, wat is eigenlijk een conferentie?"

„Dat is een vergadering, jongen, waar men de volgende keer zal samen komen."

Hij wist 't.

De meester wilde 't verschil verklaren tussen de statige roos en het bescheiden viooltje.

„Bijvoorbeeld, kinderen, ge ziet over straat een knappe, welgeklede dame gaan, maar zij groet geen mens, en loopt trots voor zich heen. Dit is de roos.

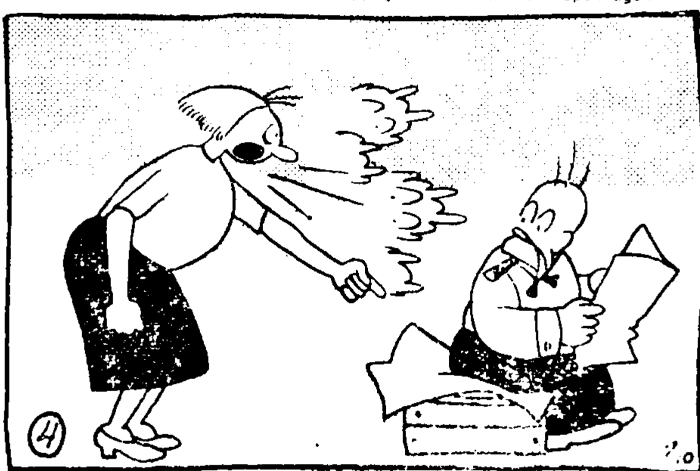
Maar achter haar volgt een klein figuurtje met een gebogen hoofd."

„Ik begrijp 't al meester, dat is natuurlijk haar man."

ADAMSON, DE PECHVOGEL.